

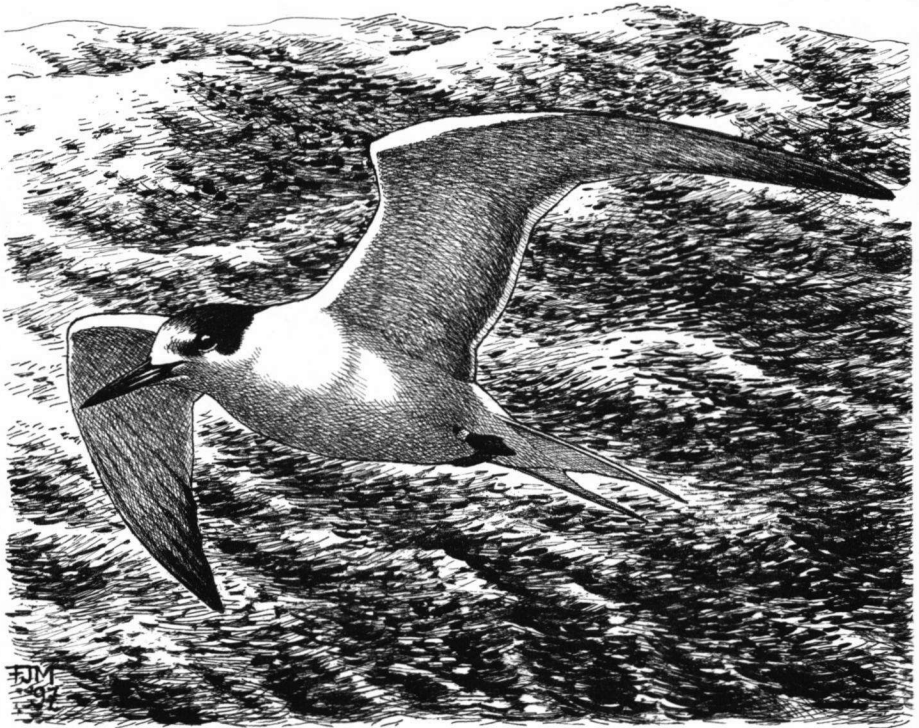
**NIEUWE WERELDRECORDHOUDER LANGE-AFSTANDS TREK:
 VISDIEF *STERNA HIRUNDO*
 WORLD RECORD BIRD JOURNEY:
 COMMON TERN *STERNA HIRUNDO***

De 'Victorian Wader Study Group (VWSG)' van de *Royal Australasian Ornithologists Union* (RAOU) heeft een geringde juveniele Visdief *Sterna hirundo* gevangen die een afstand van tenminste 26 000 km moet hebben afgelegd van zijn nest in Finland naar de kust van Victoria, in zuidoost Australië. De stern was als kuiken geringd in midden-Finland op 30 juni 1996 en werd gevangen op 24 januari 1997 op het Gippsland Meer in oostelijk Victoria. Dit is een brakwatermeertje bij de kust, dat in open verbinding staat met de zee. Na te zijn onderzocht en gemeten werd de vogel in goede gezondheid vrijgelaten.

Het gaat hier om de grootste trekafstand die ooit aan de hand van een geringde vogel werd vastgesteld. In het *Guinness Book of Records* wordt een Noordse Stern *Sterna paradisaea* vermeld die geringd was in Rusland in het gebied rond de Witte Zee in juli 1955 en weer werd teruggevonden Fremantle (Zuid Afrika) in mei 1956. Aangenomen dat dit dier langs de Atlantische kust is getrokken ging het daarbij om een afstand van ongeveer 22 500 km. Het is dan ook de Noordse Stern die in de schoolboekjes figureert als de recordhouder onder de trekvogels.

De nu in Australië teruggevangen Visdief moet elke dag van zijn leven sinds de ring werd aangelegd gemiddeld tenminste 120 km hebben gevlogen. Aangenomen dat het dier na het ringen (als kuiken) nog tenminste twee weken rond de nestplaats heeft gebivakkeerd en uitgaande van de veronderstelling dat de vogel niet onmiddellijk na aankomst in Australië werd gevangen (dat was gezien de goede conditie van de vogel in elk geval niet waarschijnlijk), dan moet deze stern per dag tenminste 200 km hebben gevlogen. Het is aannemelijk dat het dier aanvankelijk de 'normale' trekroute van Visdieven vanuit Finland heeft gevolgd, door de Oostzee en Noordzee naar de Atlantische kust tot aan Zuid Afrika. Op dat punt is de vogel misschien door zware stormen onderschept en verdrift langs dezelfde route als die waarop recentelijk twee solo-zeilers in de problemen zijn gekomen. Het rijke fourageergebied in het Gippsland Meer moet de vogel vervolgen in staat hebben gesteld om weer te herstellen.

Om dit individu te kunnen herkennen werd naast de Finse ring ook een Australische ring aangelegd. Bovendien werden aan beide poten oranje vlaggetjes gemonteerd, zodat dit dier op afstand herkenbaar is. De poot-

Juvenile Visdief *juvenile Common Tern*

tekening F.J. Maas

vlaggen zijn van het type dat op grote schaal wordt gebruikt voor het merken van steltlopers en sterns op de Oostaziatische/Australische trekroute. De kleur van de vlag geeft aan dat de vogel in Victoria werd gemerkt. Vermoedelijk is deze Visdief te sterk van zijn normale trekweg afgeweken om nog ooit weer terug te kunnen keren naar Finland. Mogelijk sluit het dier zich aan bij soortgenoten die hun broedgebieden in Noordoost-Azië hebben. Aan de hand van de metalen ring en de oranje vlag aan beide poten is het individu in elk geval goed herkenbaar en het wordt zeer op prijs gesteld indien eventuele zichtwaarnemingen worden doorgegeven aan de auteurs. Tegelijk met deze stern werden ongeveer 500 Visdieven geringd en gemerkt (alle met slechts

één pootvlag). Deze Visdieven, plus enkele duizenden andere exemplaren die de afgelopen jaren werden gemerkt, zijn geringd in het kader van een lange-termijn programma van de VWSG, uitgevoerd onder auspiciën van de *Australian Bird & Bat Banding Scheme*.

*The Victorian Wader Study Group (VWSG) of the Royal Australasian Ornithologists Union (RAOU) has captured a juvenile Common Tern *Sterna hirundo*, that has flown over 26,000 kilometers (a world record) from its nest in Finland to coastal Victoria, in south-eastern Australia. The tern was ringed as a chick in central Finland on 30 June 1996, and recovered by the Victorian Wader Study Group (VWSG) on 24 January 1997 at the Gippsland Lakes in eastern Victoria, south-eastern Australia. This is a brackish coastal lake system with a connection to the sea. After being banded, leg-flagged, weighed and measured it was released in good health.*

In order to facilitate further recognition of this particular individual, it was banded with an Australian band in addition to the existing Finnish one. It was also marked with an orange leg-flag on both tibiae. Each leg now carries a leg-flag and a standard metal band. The leg-flag is of a type extensively used for marking terns and migratory shorebirds in the East Asian / Australasian Flyway. The colour code indicates that it was banded in Victoria. Apparently, the bird is now too far out of its usual range to be likely to return to western Europe, and is more likely to stay in the company of the local Common Terns and migrate with them to their breeding areas in northern Asia. However, given its unique double orange leg-flags, it should be identifiable as an individual anywhere. There were about another 500 Common Terns also caught, banded and leg-flagged orange at the same place and time. These, plus several thousand treated the same way over the last few years, all carry a single orange leg-flag on the tarsus (not the tibia) as well as the metal band. This is part of a long-term program by the VWSG, under the auspices of the Australian Bird & Bat Banding Scheme, to identify migration routes and patterns of this and other tern species.

Clive Minton & Hugo Phillipps
RAOU Conservation & Liaison,
Australian Bird Research Centre,
415 Riversdale Road,
Hawthorn East, VIC 3123, Australia.
Email: conservation@raou.com.au